

BEVOLKINGSSTRUCTUUR

In West-Vlaanderen is er een algemene daling van het aantal jongeren. Deze trend is nog sterker aan de kust. In 2004 waren er per 100 inwoners jonger dan 20 jaar, 132 inwoners ouder dan 60 jaar. De verouderingsgraad in de kustgemeentes (147) ligt hoger dan deze in de hinterlandgemeentes (94). Deze typische bevolkingsstructuur aan de kust heeft een weerslag op verschillende beleidsdomeinen zoals huisvesting, werkgelegenheid, communicatie, vrije tijd en onderwijs.

→ **WAAROM DEZE INDICATOR?**

De verouderingscoëfficiënt is een demografische indicator van de verhouding tussen het bevolkingsaandeel ouder of gelijk aan 60 en het bevolkingsaandeel jonger dan 20 jaar. Een verouderingsgraad van meer dan 100 betekent dat het aandeel van de bevolking boven de 60 groter is dan de groep onder de 20 jaar. Omgekeerd betekent een waarde kleiner dan 100 dus dat de groep zestigplussers kleiner is dan de groep min-twintigers. Bij een indicator 100 zijn beide groepen even groot.

→ **WAT ZEGT DEZE INDICATOR?**

De verouderingsgraad verschaft inzicht in het demografische evenwicht en de demografische dynamiek van een bepaald gebied. De bevolkingsstructuur oefent onmiskenbaar een invloed uit op het sociale, economische en politieke leven. Het aantal jongeren zal een weerslag hebben op, onder meer, de behoefte aan kinderopvang en aan schoolinfrastructuur. Jong volwassenen bepalen de instroom op de arbeidsmarkt terwijl ouderen de groep van gepensioneerden zullen vormen. De samenstelling van de bevolking heeft dus een weerslag op heel wat beleidsdomeinen zoals huisvesting, werkgelegenheid, communicatie, vrije tijd en onderwijs.

→ **WAT ZIJN DE RESULTATEN?**

Tussen 1991 en 2004 is de verouderingscoëfficiënt voor de volledige kustzone opmerkelijke toegenomen. In 1991 benaderde de verouderingscoëfficiënt nog 100 maar in 2004 haalde hij al een waarde van 132. Concreet betekent dit dat per 100 inwoners jonger dan 20 jaar, 132 inwoners ouder zijn dan 60 jaar (Grafiek 1).

Binnen de kustzone is er een groot verschil tussen de kustgemeenten en het hinterland. De verouderingscoëfficiënt van de kustgemeenten (147 in 2004) ligt opmerkelijk hoger dan de West-Vlaamse verouderingscoëfficiënt (111 in 2004). Het hinterland, daarentegen kent een verouderingscoëfficiënt die lager is dan 100. In het hinterland ligt de verouderingscoëfficiënt zelfs lager dan 100: het aantal zestigplussers is er kleiner dan het aantal min-twintigers.

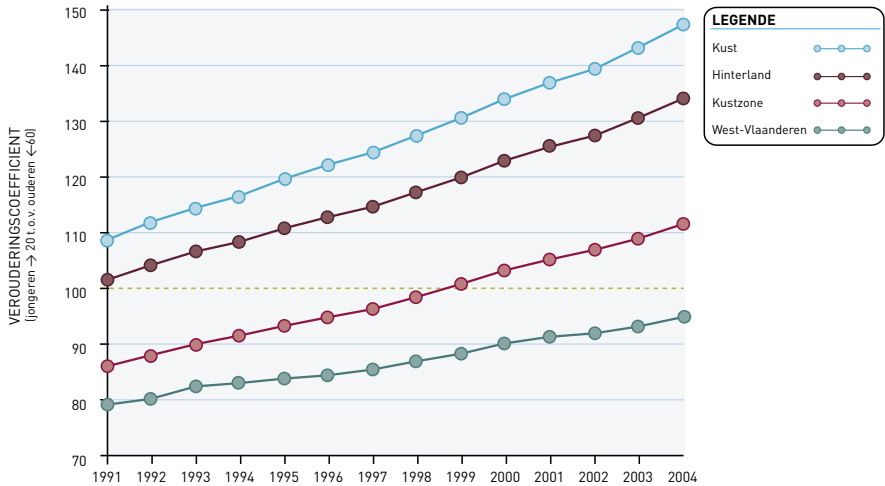
→ **WAT VOOR DE TOEKOMST?**

Het fenomeen van de pensioenmigratie heeft de afgelopen jaren een grote invloed gehad op de bevolkingstoename en de verouderingscoëfficiënt aan de kust. Ook het lage aantal geboorten en het negatieve migratiesaldo van jongeren en jonge gezinnen speelt een rol. Er moet echter een onderscheid gemaakt worden tussen actieve en hulpbehoevende senioren. De instroom van actieve senioren is op zich niet problematisch. Actieve senioren zijn niet hulpbehoevend, integendeel, zij zorgen meer voor anderen (partners voor elkaar, grootouders voor hun kleinkinderen) dan er voor hen moet worden gezorgd. Bij het zoeken naar oplossingen is het van essentieel belang dat de motieven van ouderen om aan de kust te gaan wonen én de motieven van de jongeren om de kuststeden te verlaten, mee in overweging worden genomen.

TREND **+**/**-**

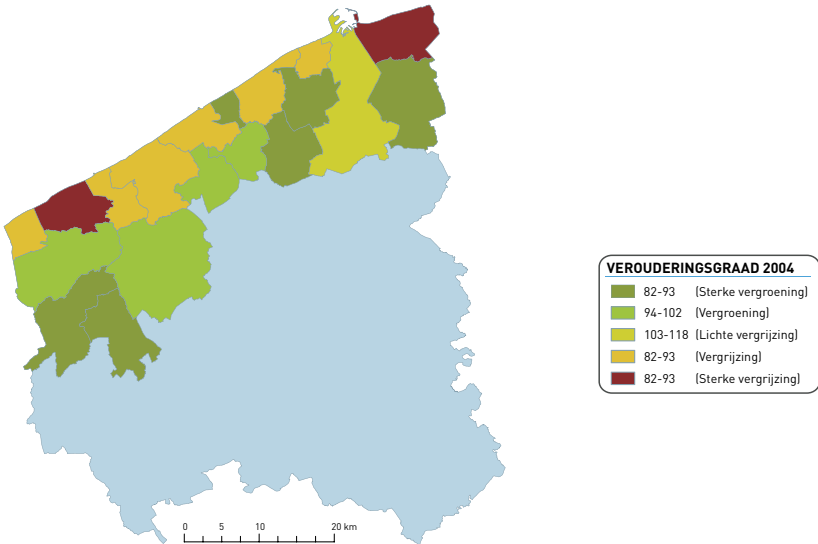
Auteur Hilde Coudenys
(Steunpunt Sociale Planning)
Lector Piet Bracke
(Sociologie, UGent)

Grafiek 1 Evolutie van de verouderingscoëfficiënt, 1991-2004

Bron NIS, verwerking: Steunpunt Sociale Planning

Kaart 1 De verouderingsgraad voor de gemeentes in de kustzone, 2004

Bron NIS, verwerking: Steunpunt Sociale Planning